

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117200432
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3117200432.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu U. proti žalovanej O., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. novembra 2018, č. k. 23Csp/6/2017-72, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 30. novembra 2018, č. k. 23Csp/6/2017-72 súd prvej inštancie uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 360,30 eur s 8,25% úrokom z omeškania zo sumy 33,78 eur od 21.01.2014 do zaplataenia, s 8,25% úrokom z omeškania zo sumy 33,78 eur od 21.02.2014 do zaplataenia, s 8,25% úrokom z omeškania zo sumy 33,78 eur od 21.03.2014 do zaplataenia, s 8,25% úrokom z omeškania zo sumy 33,78 eur od 21.04.2014 do zaplataenia, s 8,25% úrokom z omeškania z sumy 33,78 eur od 21.05.2014 do zaplataenia, s 8,15% úrokom z omeškania zo sumy 33,78 eur od 21.06.2014 do zaplataenia, s 8,15% úrokom z omeškania zo sumy 33,78 eur od 21.07.2014 do zaplataenia, s 8,15% úrokom z omeškania zo sumy 33,78 eur od 21.08.2014 do zaplataenia, s 8,05% úrokom z omeškania zo sumy 33,78 eur od 21.09.2014 do zaplataenia, s 8,05% úrokom z omeškania zo sumy 33,78 eur od 21.10.2014 do zaplataenia, s 8,05% úrokom z omeškania zo sumy 22,50 eur od 21.11.2014 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 50 %. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa uplatnenej sumy domáhal na základe zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX, a tvrdenia, že poskytol žalovanej sumu 2 297,04 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v pravidelných 68 mesačných splátkach po 33,78 eur mesačne. Z uvedenej sumy žalovaná uhradila 196,69 eur. Súd prvej inštancie zistil, že poskytnutým úverom došlo k vyplateniu záväzku na predchádzajúcom úvere pod č. XXXXXXXX v sume 584,44 eur. Súd prvej inštancie zistil, že zmluva neobsahuje údaje o termíne konečnej splatnosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Uvedenie údajov mesiaca a roku nie je dostatočné. Takýto údaj má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nakoľko predmetná zmluva o úvere neobsahuje údaje v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje sa úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva o úvere tiež neobsahuje v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch základnú náležitosť, a to celkovú výšku úveru. Záver o absencii celkovej výšky úveru vyplýva z toho, že žalobca nepreukázal, či suma 584,44 eur, ktorú mal použiť na výplatu iného záväzku žalovanej, bola použitá na oprávnené uplatnenú nesplatenú časť úveru č. XXXXXXXX. Len za predpokladu, že by táto suma bola účtovaná dôvodne - oprávnené, bolo by možné

dospieť k záveru, že uvedená suma bola žalovanej poskytnutá spôsobom, že ňou bol vyplatený skorší úver. Žalobca však toto nepreukázal, a teda súd dospel k záveru, že uvedená suma nebola použitá na úhradu záväzkov, na ktoré mal žalovaný nárok. A teda, ak neexistoval dôvodný nárok na úhradu sumy 584,44 eur, žalobca ani nemohol poskytnúť túto sumu na úhradu takého dlhu. Z uvedeného dôvodu mala výška úveru zodpovedať sume 731,88 eur, ktorá žalovaná prijala, ale nie sume 1 316,32 eur. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje povinné údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f) a g) zákona o spotrebiteľských úveroch - údaj o termíne konečnej splatnosti úveru považuje sa predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zák. za bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru je treba zodpovedať na otázku, či predstavuje celá výška dojedanej splátky istinu, alebo je potrebné rozčleniť splátky na úmor a úrok, teda či má žalovaný platiť iba časť splátky pripadajúcu na úmor (istinu). Táto otázka už bola riešená Krajským súdom v Trenčíne rozhodnutím sp.zn. 6Co/608/2015 a s jeho závermi sa súd prvej inštancie stotožnil. V uvedenom prípade je potrebné celú výšku splátky pokladať za istinu, nakoľko za bezúročný sa považuje tento úver od počiatku vzniku právneho vzťahu medzi stranami sporu. Keďže úver sa pokladá za bezúročný a bez poplatkov, je potrebné výšku splátky považovať za výšku istiny. Je to jednak z dôvodu, že pre spotrebiteľa by bolo náročné si sám vypočítať úmor. Z uvedeného dôvodu je potrebné pokladať celú sumu splátky za istinu, nakoľko v tomto prípade problémy s výpočtom odpadajú, teda tento výklad zákona je pre spotrebiteľa výhodnejší. Zároveň je zrejme, v akej výške má a kedy plniť. V uvedenom prípade tak bol žalovaný povinný uhrádzať splátky splatné do 20.11.2014 vrátane, nakoľko uhradením splátok splatných od 20.02.2013 do 20.10.2014 v sume 33,78 eur a poslednej splátky splatnej dňa 20.11.2014 vo výške iba 22,50 eur by bola uhradená celá poskytnutá istina. Žalovaná vzniesla námietku premlčania. Nakoľko žaloba bola podaná až dňa 11.01.2017 sú splátky splatné do 20.12.2013 premlčané a nemožno ich priznať. Súd tak žalobcovi priznal iba dlžnú sumu splátok splatných od 20.01.2014 do 20.11.2014 v celkovej výške 360,30 eur, pričom na výšku tejto sumy nemali vplyv úhrady žalovanej, keď tie uhradili časť splátok splatných do 20.12.2013 v zmysle zásady, že úhrady sa započítavajú na splátky najskôr splatné. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania. Súd žalobcovi priznal 8,25% úrok z omeškania ročne za omeškania so splátkami splatnými od 1/2014 do 5/2014 a to odo dňa nasledujúcom po ich splatnosti t.j. od 21. dňa toho ktorého mesiaca, nakoľko týmto dňom bol žalovaný v omeškaní. Vo zvyšnej v časti prevyšujúcej sadzbu úroku z omeškania a zo sumy, s ktorou žalovaný v omeškaní nebol, žalobu zamietol. K námietke premlčania celej dlžnej sumy vznesenej žalovanou, ktorá sa domnieva, že premlčacia doba sa mala počítat' od času, kedy veriteľ mal prvýkrát možnosť zosplatiť úver, a nie až keď by to reálne urobil, súd uvádza, že tá nie je dôvodná. Jednak preto, že k zosplateniu nemohlo v danom prípade dôjsť, keďže dojednané nebolo, a jednak preto, že v prípade, ak sa veriteľovi vyskytne možnosť zosplatiť úver, predstavuje to len jeho právo, samotná možnosť nemá na splatnosť splátok žiaden vplyv. Splátky splatné do vyhlásenia predčasnej splatnosti sa tak premlčujú za tri roky od doby ich splatnosti a prípadné vyhlásenie predčasnej splatnosti sa dotýka až splátok splatných po tomto vyhlásení, na splatnosť už skôr splatných splátok to vplyv nemá. To, že veriteľ nevyužil svoje oprávnenie skôr, t.j. hneď, ako mohol zosplatiť úver, na plynutie premlčacej doby vplyv nemá -uvedený záver sa nedá dovodiť zo žiadneho zákonného ustanovenia. Súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku o uložení povinnosti na plnenie podala žalovaná včas odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie eventuálne zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu tak, že žalobu zamietne. Namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Namietala právny názor súdu prvej inštancie, že nemohlo dôjsť k zosplateniu úveru, pretože to nebolo zmluvne dojednané. Súd sa podľa jej názoru má v prvom rade zaoberať tým čo žiada jedna alebo druhá strana sporu. Je nepopierateľné, že vzniesla námietku premlčania. Žalovaná predložila listinou o oznámení zosplatenia úveru súdu, čiže zosplatenie úveru nenapádala ako neplatné (§40a OZ). Žalobca sa na výzvu súdu vyjadril v zmysle, že úver bol zosplatený, doručenkou nedisponuje, ale v konaní je nesporné, že žalovanej bolo oznámenie doručené, keďže ho predložila súdu. S týmto tvrdením žalobcu sa žalovaná v plnej miere stotožňuje. Nikdy nenapádala neplatnosť tohto úkonu, a súd preto nemal dôvod brať zreteľ na skutočnosť, ktorá je v konaní nesporná, a ktorú v odôvodnení rozporuje a to, že úver zosplatený nebol. Je nesporné, že nárok žalobcu je v tomto konaní premlčaný. Dátum zosplatenia úveru nemal žiadny vplyv na zmenu počiatku premlčacej lehoty, keďže toto právo bolo možné uplatniť s poukazom na vyššie špecifikované omeškanie žalovanej po prvý raz oveľa skôr s poukazom na §103 Občianskeho zákonníka na zročnosť neslnenej splátky t. j. od 12.06.2013. Z

uvedeného je zrejmé, že nárok žalobcu premlčal dňa 13.07.2013, nakoľko žaloba podaná žalobcom na súd prvej inštancie bola až dňom 11.01.2017, čiže nepochybne po uplynutí premlčacej trojročnej lehoty v zmysle §101 Občianskeho zákonníka. Práve z tohto dôvodu považuje žalovaná uplatňovaný nárok žalobcu za premlčaný.

3. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

6. Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením otázky premlčania, ako vykonal súd prvej inštancie. Odvolateľka svoje odvolanie smeruje do nesprávneho posúdenia premlčania, dovoľáva sa aplikácie § 103 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že došlo k platnému zosplatneniu, pretože toto právo bolo dojednané vychádzajúc zo zhodných tvrdení strán.

7. Predpokladom tzv. zosplatnenia, ktorého sa odvolateľka domáha v podanom odvolaní, je zisťovanie a posúdenie, či tento úkon veriteľa je v súlade s právom a je teda účinný, teda, či boli splnené zákonné predpoklady na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 a podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka najmä, či existovala dohoda o práve tzv. zosplatnenia podľa § 565 Občianskeho zákonníka.

8. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

9. Uvedené zisťovanie musí súd vykonať bez návrhu, ex offio, je totiž súčasťou právneho posúdenia veci.

10. Pokiaľ sa odvolateľka dovoľáva nesporných zhodných skutkových tvrdení strán sporu, odvolací súd poukazuje na § 186 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

11. Pri prevzatí zhodných tvrdení strán je súd limitovaný. Súd nemôže vziať za preukázané také zhodné tvrdenia strán, u ktorých existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Uvedená koncepcia má zabrániť vytvoreniu fiktívnych skutočností a urobiť ich základom súdneho rozhodnutia. Ak má súd dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných tvrdení strán, vykoná ohľadom nich dokazovanie.

12. Zhodné skutkové tvrdenia sú teda pre formovanie skutkového stavu relevantné, len pokiaľ sa nedostanú do rozporu s vykonanými dôkazmi. Jedným z dôkazov vykonaných v konaní na návrh žalobcu bola zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky vrátane všeobecných obchodných podmienok. V zmluve sa dohoda o práve tzv. zosplatnenia podľa §565 Občianskeho zákonníka nenachádza. Žalovaná dôkaz, ktorý by skutkové tvrdenie o existencii dohody podľa § 565 Občianskeho zákonníka preukázal, neoznačila ani nepredložila.

13. Súd prvej inštancie preto správne v ods. 44 odôvodnenia skonštatoval, že neboli splnené predpoklady účinného zosplatnenia, pretože podľa stavu dokazovania toto právo veriteľa na splnenie celého dlhu nebolo dohodnuté ani určené rozhodnutím súdu.

14. Neprichádza preto do úvahy aplikácia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ktorá upravuje prípady podľa § 565 Občianskeho zákonníka s následným skorším začiatkom plynutia premlčacej doby, ktorej sa dovoľáva odvolateľka.

15. Žalovanou uplatnený dôvod odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnený, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdiť.

16. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

17. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplynuli žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalobcu v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).